

Δ. Κραβαρτογιάννης, «Ο δεσπότης Σαλώνων Φιλόθεος καὶ ἡ διαθήκη τοῦ Δημητρίου Χαριτοπούλου», Σελίδες ἀπὸ τὴ Φωκίδα 1977, σ. 8-9.

706

1808. Προικοσύμφωνο. Κώστος (Πάρος).

Ν. Αλιπάνης, «Ένα κωστιανὸ προικοσύμφωνο», *Παριανὰ* 77 (2000), σ. 157-158.

707

1808-1810. Δικόγραφα υπόθεσης διαζυγίου του Μάρκου Μπότσαρη. Κέρκυρα.

Ν. Κουρκούμελης, «Τὸ διαζύγιο τοῦ πρώτου γάμου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη», *ΔΑΕΚ* 19 (1982), σ. 205-231²⁸.

708

1808-1815. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Λαμία.

Δ. Γαρδίκης, «Παλαιὰ ἔγγραφα προεπαναστατικά», *Φθιῶτις* 5 (1959), σ. 47-49, αρ. 1-2.

709

1808-1819. Έγγραφα αναφερόμενα σε πωλήσεις ακινήτων υπερχρέων οφειλετών. Σίφνος.

Σ. Συμεωνίδης, «Ἀνέκδοτα νομικὰ ἔγγραφα. Πωλήσεις ἀκινήτων ύπερχρέων ὁφειλετῶν», *Σιφνιακὰ* 3 (1993), σ. 126-137, αρ. 1-5^a.

*ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΙΡΕΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΡΕΗ ΘΑΝΟΝΤΟΣ ΟΦΕΙΛΕΤΗ.
ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΣΤΗ ΔΕΣΜΕΥΘΕΙΣΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΠΟΙΗΣΗ*

1819, 29 Ιουνίου

«Κωνσταντῖνος Πλαγηνός ἐπιβεβαιοῦ ὅτι ἵσον ἀπαράλλακτον
Προσταχθέντες παρά τῆς ἔξουσίας διά νά θεωρήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν, ἢν ἔχουν οἱ χρεοφειλέται τοῦ μακαρίτου Φρασέ Πρόκον μετά τῆς Αἰκατερίνης Ζηλίμη γυναικός του,
μετακαλέσαντες τούτους ἔξετάσαμεν τὴν διαφοράν τους, ὡς τό παρόν μας διαλαμβάνει. Οἱ
μέν χρεοφειλέται προβάλλοντες ἔχοντες τὴν σερμαγιάν εἰς αὐτόν τόν Πρόκον εἰς τό καράβι

28. Η απόφαση διαζυγίου έχει δημοσιευθεί και από τον Κ. Παπαγεωργίου, «Τὸ διαζύγιο τοῦ Μάρκου Μπότσαρη», *Σκουφᾶς* 85 (1995), σ. 48.

του καί ταξιδεύοντας ἐκατήντησεν ἐσχάτως εἰς τὴν "Υδραν καί ἐκεῖ ἐπώλησε τό καράβι του καί λαβών τὴν σερμαγιάν, ὅσον καί τὴν τιμήν τοῦ καραβίου, χωρίς νά δώσῃ εἰδῆσιν τῶν κρεδιτόρων του ἔφυγε καί ἐπῆγεν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καί ἐκεῖ ἐπνίγη· ὅθεν δὶς αὐτό τό ἔγκλημα δικαιοῦνται οἱ κρεδιτόροι νά λάβουν τά γρόσια τους ἀπό τοῦ Φρασέ τό πρᾶμα. Οἱ χρεοφειλέται λοιπόν ἀμέσως μαθάνοντας τὸν θάνατόν του ἐπῆγαν καί εὑρήκαν τὴν γυναικαν του εἰς τό σπίτι καί ἐζήτησαν νά καταγράψῃ τά περιεχόμενα εἰδῇ μέσα εἰς τό σπίτι, ἡ δέ γυναικα ἀπεκρίθη ὅτι θά πηγαίνει μέσα εἰς τό Κάστρο καί τότε κάνομεν καλά, καί μετά παρέλευσιν ἡμερῶν, ἐπῆρεν δὲ τον μέσα εἰς τό σπίτι καί τό ἐπῆγε μέσα εἰς τό Κάστρον χωρίς νά δώσῃ εἰδῆσιν τῶν κρεδιτόρων μᾶς ἐπρόβαλεν ἡ γυναικα ὅτι εἶχεν ἴδια της γρόσια χῆλια τετρακόσια. Τῇ ἐζητήσαμεν τό προικοσύμφωνόν της, μᾶς εἶπεν ὅτι τό ἐπῆρεν δὲ ἄνδρας της καί δέν τό ἔχει, μᾶς ἐφανέρωσεν ὅμως ἕτα μαρτυρικόν τοῦ λογιωτάτου Παλαιοῦ, φανερώνοντας ὅτι εἶχεν αὐτά τά χῆλια τετρακόσια γρόσια, τό δποιον ἐρωτήσαμεν τόν λογιωτάτον καί μᾶς εἶπεν, ὅτι δέσα τοῦ εἶπε τό Κατερινό, τόσα ἔγραψε, χωρίς νά ἔχῃ καμμίαν βεβαιότητα· τῇ ἐζητήσαμεν ἄλλην μαρτυρίαν, καί μᾶς ἐπρόβαλεν ὅτι δ μακαρίτης Κωνσταντάκης σακελλαρίου, τῇ ἐχρεωστοῦσε πεντακόσια γρόσια καί τά ἔλαβε καί τά ἔδωσεν τοῦ ἀνδρός της, ἐξετήσαμεν τόν υἱόν του Πετράκην καί μᾶς εἶπεν ὅτι μέσα εἰς τό κατάστιχόν τοῦ πατρός του τέτοιον χρέος δέν εἶναι. Δι' αὐτούς τούς φηθέντας λόγους ἀποβάλλομεν τὴν φηθεῖσαν Αἰκατερίνην, ὅτι δέν ἔχει λόγον νά πρετενδέρη ἀπό τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός της διά αὐτά τά γρόσια οὐδέν, οἱ χρεοφειλέτες ὅμως εὑρίσκομεν εὐλογον νά πιάσουν τό πρᾶγμα τοῦ Φρασέ καί νά λάβουν τό ἐδικόν τους. Αὐτό εὑρήκαμεν εὐλογον ἐν συνειδήσει, ἡ δέ τελεία ἀπόφασις, μένει εἰς τό χέρι τῆς πανεγενείας του καί οὕτως ὑπογραφόμεθα ...».

1819, 1 Αυγούστου

«Κατά τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀρχοντος ποστελνίκου κυρίου τζελεπῆ Κωστάκη Πελαγινοῦ καί τῶν διωρισμένων ἐλπίτρων παρά τῆς εὐγενείας του, τὴν σήμερον συνελθόντες εἰς ἓν δλοι οἱ χρεοφειλέται τοῦ μακαρίτου Φρασέ Πρόκου πουλοῦσι πράσει τελεία πρός τόν σιόρ Τζανάκη Καμπάνη τό δσπίτιον κείμενον εἰς τὴν Καταβατή μέ τὴν τοποθεσίαν του ἀπέξω καί μέ τὴν ἐνορίαν του εἰς δποιαν ἐκκλησίαν εἶναι, τό χωράφι στό Μαύρο Βουνό καθῶς εὑρίσκεται καί τό χωράφι εἰς τὴν Καταβατή τοῦ Καζίκι λεγόμενον καθῶς εὑρίσκεται διά γρόσια τόν ἀριθμόν δικακόσια δέκα, ἥτοι γρ. 810 τά δποια ἔλαβον οἱ κρετιτόροι, καί κάνοντάς τα κουραμά μένον τά ἀνωθεν πράγματα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ σιόρ Καμπάνη, ὡς θέλει καί βούλεται νά τά κάμη ώς πράγματα ἐδικά του καί καλῶς ἀγορασμένα διό εἰς τὴν περί τούτου ἔνδειξιν ἔγινεν ἡ παροῦσα πώλησις ὑπογεγραμμένη παρά τῶν κρετιτόρων καί ἐδόθη εἰς χεῖρας τῆς εὐγενείας του δὶς ἀσφάλειαν ...».

709α

1808-1824. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και μητροπολιτικό γράμμα αφορισμού. Δημητσάνα, Τρίπολη.

Τ. Γριτσόπουλος, «Οἱ ναοὶ τῆς Δημητσάνης», *ΑΕΚΔ* 9 (1954), σ. 152-153, 220, 237.

